

som äfven en såvidt möjligt korrekt statistik öfver fartygsolyckor och å fartyg förlorade människolif m. m.

Stockholm den 23 jan. 1911.

Charles Lindley.

Nr 192.

Af herr Månsson, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående särskild stämpling å importerade ägg.

År 1909 frambars i Riksdagens båda kamrar motioner om ursprungsbeteckning på hit till landet införda utländska ägg.

Den i dessa motioner gjorda hemställan utmynnade i en skrifvelse till Kungl. Maj:t om utredning och vidtagande af däraf föranledda åtgärder.

Vid den förberedande behandlingen inom respektive kamrars tillfälliga utskott blefvo motionerna tillstyrkta, och vid behandlingen inom kamrarna biföll Första kammaren hvad dess utskott hemställt, då däremot Andra kammaren afslog sitt utskotts tillstyrkande hemställan, dock endast med 12 rösters majoritet.

Som fjäderfäafveln alltfortfarande går stadigt framåt och hvaraf inkomsten för de mindre bemedlade på landsbygden är att räkna med, torde från den sidan sedt något behöfva åtgöras i saken, på samma gång en sådan åtgärd som denna skulle kunna tillförsäkra konsumenten en god vara.

Helt säkert skall vårt land kunna producera hvad vi behöfva och ändock hafva öfver för en betydande export. Importen torde ej heller vara behöflig från den synpunkten sedt, att under den kallare årstiden tillgången på inhemska färska ägg skulle vara alltför liten, ty genom

konserveringsmetodens utveckling, så att äggen kunna bevaras lika fina som färska, kunna dessa användas i stället för färska ryska ägg, som ofta äro *under* de svenska konserverade äggens kvalitet.

Framför allt skulle ursprungsbeteckningen bringa ordning i ägghandeln och omöjliggöra, att ryska ägg kunna säljas som svenska, såsom t. ex. nu sker, då ryska ägg stämplas här och sedan både i Stockholm och Norrland säljas som svenska, eller då ryska ägg läggas i lådor med svenska namn och sedan gå som svenska, eller ännu finare, då de genom gummor, som få några tjog ryska ägg i en korg, utbjudas på torgen och säljas som färska svenska ägg från egen hönsgård. Då korgen är tom, fylles den åter med ryska ägg och så fortsättes hela dagen, så länge torghandeln varar.

Ofta synes förhållandet vara, att den stora allmänheten, som köper ägg, lefver i den föreställningen, att alla ägg äro dåliga på vintern och att därför allting är riktigt och ingen anledning finnes att klaga, och de säljande handelsmännen synas hafva den uppfattningen, att äggen äro bra, enär den köpande allmänheten ej klagar.

Då ursprungsbeteckningen förra gången behandlades i Riksdagen, var det flera hinder, som restes mot dess genomförande och som förtjäna dragas fram och bemötas.

Bland annat, som anmärktes, var, att stämplingen skulle möta oöfverstigliga hinder. Förhållandet i Ryssland är ju ungefär så, att en eller flere personer äga ett äggpackeri och ha uppköpare, som få pengar att resa omkring och köpa upp äggen af bönderna samt sedan aflämna dem i packeriet; då är det naturligtvis en enkel sak att i packeriet stämpla de ägg, som skola till Sverige, kostnaderna härför skulle helt säkert blifva mycket minimala. Och de små partier, svenskarne köpa, kan man väl förmoda köpas från packerierna utan att behöfva gå som spekulationsvara och köpas å börsen i Petersburg.

Stämplingen torde ej utgöra något större hinder för ursprungsbeteckningens genomförande, men då det gäller att uppleta hinder att resa emot frågan, kan ju äfven denna sak duga att fatta tag uti.

Vidare anfördes det, att vi skulle i likhet med Danmark inköpa billiga ryska ägg och sälja våra dyrare ägg! Men detta gäller för Danmark med dess lilla yttinnehåll, men för oss svenskar blir saken en annan; med vår stora areal finns möjlighet för massproduktion, och om denna näringsgren får berättigadt stöd och skydd, behöfver ej lång tid skilja oss ifrån den dag, då vi kunna exportera massor och ändå fylla vårt eget

behof. Ingen har väl hört, att Ryssland importerar ägg! Så skulle äfven förhållandet vara hos oss, men hvad som fattas svenskarna är patriotism!

Å andra sidan torde — som förut nämnts — våra färska fina ägg såsom konserverade vara jämförliga med färska ryska, och är det då nationalekonomiskt att sälja våra ägg för 80—90 öre och köpa ryska för 1,30—1,40?

Vidare anfördes, att det skulle blifva en brytning i handelsförbindelserna och att andra land skulle sätta samma villkor för våra varor inom sina gränser.

Men manne det ej alltid borde vara oss angeläget, att våra svenska varor alltid gå under svensk flagg, och om de segla i andra land under falsk flagg, är det ingen heder för oss, utan tvärtom. Därför skulle det vara vår nation angeläget, att detta villkor uppsattes.

Det egendomligaste, som framkom, var ändå den upplysningen, att fyra af landets större äggexportörer vändt sig till en riksdagsman med en skrifvelse och däri förklarar, »att ursprungsbeteckningens införande kan verka dödande på landets export af denna produkt, och vidare, att ett under årtal intensivt bedrifvet arbete för introducerandet af våra svenska ägg i England på en gång kan blifva nedbrutet.»

Man kan med en viss förvåning fråga, hvilket som är det farligaste för vårt lands export, antingen att den blifver något litet mindre eller att våra ägg blifva så dåliga, att svenskarne med förödmjukelse få emottaga de skarpa anmärkningar på äggens kvalitet, som vi nu fått mottaga! Det torde väl ej finnas något värre sätt att nedbryta »ett under årtal intensivt bedrifvet arbete för introducerande af våra svenska ägg på den Engelska marknaden» än att så försämra deras kvalitet, att de duka under i konkurrensen!

Att vår export skulle blifva betydligt mindre, betvivlas, då genom detta skydd de steg, som för hvarje år tagas af vår produktion i riktning att öka exporten och minska importen, skulle blifva allt större och förhållandet snart utjämnas.

Om dessa herrar vore lika angelägna att höja våra svenska exportäggs kvalitet som att motarbeta en för vårt lands fjäderfäskötsel viktig utvecklingsfråga, skulle helt säkert vårt lands äggexport ej komma att möta någon fara.

Som framgår af det förut sagda, ligger ju ej allenast faran i, att vid själfva importen den konsumerande allmänheten många gånger erbjudes underhållig vara, utan ock sedan vid försäljningen, t. ex. ryska ägg, här

konserverade, säljass om svenska; det är därför nödvändigt, att stämplingen verkställes med sådan kemisk sammansättning att densamma ej utplånas genom konserveringen.

Med anledning af hvad jag sålunda anført och hvad i frågan vid dess förra behandling 1909 till stöd för densamma förekommit tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t snarast möjligt gå i författning om utredning rörande lämplig bestämmelse därom, att utländska ägg skola vid importen och försäljningen vara försedda med påstämpladt märke, angifvande det främmande ursprunget, samt vidtaga därpå för-
anledda åtgärder.

Stockholm den 27 januari 1911.

Gust. Månsson.